

РЕШЕНИЕ

№ 2340

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8671** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалби на Е. Т. М. и Столична община срещу Заповед № 18-8674/18.08.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл.54, ал.4 ЗКИР във вр. с чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и ал.3 ЗКИР е одобрено изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], състоящо се в промяна границите на имот с идентификатор 68134.2048.284 и привезждането им в съответствие с границите на УПИ I-1, кв.15 по предходен регулационен план на м.“в.з. С. – юг“, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г.

Жалбоподателят М. моли за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Посочва, че е съсобственик на посочения по-горе имот като искането за изменението на КККР е направено от една от съсобственичките, без знанието и съгласието на останалите. Не бил уведомен по реда на чл.26, ал.1 АПК за образуваното производство, което нарушение намира за съществено, тъй като го е лишило от възможността да вземе участие в него. Изразява несъгласие с одобрения проект на изменението като посочва, че границите на имота и границите на урегулирания поземлен имот по плана от 1960г. не съвпадат и по този начин се е постигнало отделения на части от съсобствения имот и придаването им към други УПИ. Отделно от това, съгласно приложената скица-проект границите на имота не съвпадали с

границите на УПИ I-1 по плана от 1960г. Посоченото според жалбоподателя представлява нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане за отмяна на оспорения акт се поддържат чрез адв.Д., която претендира присъждане на направените разноски по производството по представен списък. Допълнителни съображения са изложени в писмена защита.

Жалбоподателят Столична община, оспорва заповедта като нищожна, в условията на евентуалност моли за отмяната ѝ като незаконосъобразна. Твърди, че в случая не е налице грешка или непълнота по см. на § 1, т.16 ДР ЗКИР, която да бъде поправена по реда на чл.54 ЗКИР. Намира, че действителното състояние на границите към момента на одобряване на кадастралната карта съответства на това към момента, като не кореспондира с предложението за изменение. Посочва, че за процесния имот освен регулацията, одобрена със заповедта от 1960г. има последваща регулация, одобрена със Заповед № РД-50-09-79/16.03.1990г., която е действаща към момента. Процесният имот е придобит между одобряването на двата регулационни плана и според жалбоподателя заявителят на изменението не може да претендира нанасянето му с тези граници. Незаконосъобразна намира заповедта и поради това, че Столична община е вписана в КРНИ като собственик на имотите – публична общинска собственост /улицы/, което сочи на спор за материално право и в който случай административният орган е следвало да откаже одобряване на изменението до решаването му по съдебен ред с влязъл в сила съдебен акт.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юр.Т., която претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, в писмено становище, представено с административната преписка мотивира съображения за неоснователност на жалбите и съответно за законосъобразност на оспорения акт. Намира, че Столична община не може да претендира право на собственост върху части от имота, тъй като не представя доказателства за приложена регулация – приключена отчуждителна процедура. В условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Д. В. Д.-К. – редовно уведомена, се явява лично в съдебно заседание, но не ангажира становище по жалбите.

Заинтересованата страна М. С. Л. в писмен отговор по жалбите, чрез адв.Т., моли оспорената заповед да бъде потвърдена, както и да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Останалите заинтересовани страни - Е. В. Й., Е. В. Б., В. Б. И., Н. Г. Б., Р. Г. Н., Г. С. Н., В. С. Н., Т. С. Т. и Е. С. К., редовно и своевременно призовани, не се явяват и не се представляват в съдебно заседание, не ангажират становище по жалбите.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.54, ал.6 ЗКИР заповедите за изменения на кадастралната карта могат да се обжалват пред административния съд по местонахождение на имота по реда на АПК. Заинтересувани лица, според разпоредбата на § 1, т.13 от

Допълнителните разпоредби на ЗКИР, са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата.

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 19, том XXX, дело № 5470/1970г. и Удостоверение за наследници изх.№ РВТ21-УГ01-11000/18.08.2021г. жалбоподателят Е. Т. М. се легитимира като съсобственик /заедно с брат си С. Т. В./ на 200/1364 идеални части от дворно място, цялото съставляващо парцел I-1 от кв.15 по плана на кв.С., вилна зона юг, с пространство на целия парцел 1364 кв.м, заедно с цялата едноетажна жилищна сграда „а“, застроена на 40 кв.м, представляваща задната част на къщата – близък с изход към улицата.

Съгласно скици на л.24 и 25 по делото, със Заповед № РД50-09-79/16.03.1990г. е одобрен нов регулационен и кадастрален план на местността, изменени със Заповед № РД50-436/02.06.1995г., по силата на който имот пл.№ 1 е нанесен като имот пл.№ 284, а целият УПИ I съдържа 1583 кв.м. По предходния регулационен план имотът /УПИ I-1/ е с площ от 1364 кв.м.

В одобрената със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. кадастрална карта имотът е нанесен с идентификатор 68134.2048.284 /скица на л.23/ като от север и запад граничи с имоти с идентификатори 68134.2048.2115 / [улица]/, 68134.2048.2114 и 68134.2048.2120 / [улица]/ – второстепенни улици. Имотът е нанесен с площ от 1701 кв.м.

Видно от скицата-проект на изменението, се променят границите на имота, отразени в кадастралната карта, в т.ч. и границите от север и запад като се предлага изместването им в южна и източна посока и частично в западна - югозападна посока, съответно имотът се нанася частично върху отразената в КК улица – публична общинска собственост с идентификатор 68134.2048.2120, за които обекти съгласно чл.56, ал.2 от Закона за общинската собственост документ за собственост не се съставя и върху имот с идентификатор 68134.2048.285 – частна собственост.

Оспорената заповед е съобщена на Е. Т. М. на 25.08.2022г. /известие за доставяне на л.69 – долу/, а жалбата му е подадена чрез пощенски оператор на 08.09.2022г. /разписка на л.12 по делото/. На Столична община заповедта е съобщена на 19.08.2022г. /л.72/, а жалбата е подадена на 01.09.2022г.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбите са допустими – подадени са срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт освен на основанията, сочени от оспорващите и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – началника на СГКК-С., като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, съгласно която измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В настоящия случай процесните имоти се намират на територията на СО, Област С., поради което и компетентен да одобри или да откаже да одобри процесното изменение е именно началникът на СГКК-С..

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване. От фактическа страна заповедта е мотивирана с необходимостта от коригиране границите на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.2048.284 по предходен регулационен план на м.“в.з. С. – юг“, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г., а като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл.54, ал.4 вр. чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и ал.3 ЗКИР.

При издаване на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание – производството е образувано по допустимо заявление, изготвена е скица-проект на исканото изменение, за образуваното производство заинтересованите страни са своевременно уведомени.

Производството по изменение на КККР е регламентирано в Глава шеста ЗКИР – „Поддържане в актуално състояние на кадастралната карта и кадастралните регистри“, чл.51 и сл. Съгласно чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Легална дефиниция на понятието "непълноти или грешки" е дадена в § 1, т.16 ДР ЗКИР и съгласно посочената разпоредба това са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

В настоящия случай административното производство е образувано по подаденото от заинтересованата страна М. С. Л. заявление за изменение за КК с вх.№ 01-655415/22.11.2021г. като границите на имот с идентификатор 68134.2048.284 се приведат в съответствие с границите на УПИ I-1, кв. по предходен регулационен план, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г. Като собственици на имота в кадастралния регистър на недвижимите имоти /КРНИ/ са вписани Т. В. Н. /наследодател на жалбоподателя/ с 200/1364 ид.части, Б. В. И. с 400/1364 ид.части и Е. В. Н. с 764/1364 ид.части.

Приети като доказателство по делото са и скици за имоти с идентификатори 68134.2048.2115 и 68134.2048.2120 – второстепенни улици, с които имотът граничи от север и запад.

От приложените по делото нотариални актове се установява, че собственик на УПИ I-1, кв.15 по регулационния план, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г. е бил В. Н. И. – М. С. посочения по-горе Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 19, том XXX, дело № 5470/1970г. той е продал 200/1364 идеални части от имота на Т. В. Н. – праводател на жалбоподателя. С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 12, том VII, дело № 585/1973г. В. Н. И. е дарил на сина си Б. В. И. 400/1364 ид.части от парцел I-1, кв.15. С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 172, том VII, дело № 1291/1975г. В. Н. И. е дарил на дъщеря си Е. В. Н. 764/1364 ид.части от имота.

Е. В. Н., с фамилно име след брака З., е починала на 22.05.2002г. и е оставила за наследници С. С. З. и М. С. Л. /заявителя на изменението/.

Т. /Т./ В. Н. е починал на 08.03.2009г. и е оставил за наследници жалбоподателя и С. Т. В..

Б. В. И. е починал на 08.08.2002г. и е оставил за наследници В. Б. И. и Е. В. Б..

Въз основа на заявлението и приложените към него материали е изготвена скица-проект, видно от която границите на имота се изместват в южна и източна посока като в югозападна посока частично имотът навлиза в [улица].2120. Площта на имота след изменението е изчислена на 1520 кв.м.

За образуваното административно производство жалбоподателят Е. Т. М. е уведомен с писмо изх.№ 24-33620/03.12.2021г. с известие за доставяне /л.142 по делото/, получено от него на 04.01.2022г., което опровергава твърдението му за неспазване изискването по чл.26, ал.1 АПК от административния орган. Със същото писмо е уведомена и Столична община. От страна на последната е депозирано възражение срещу предлаганото изменение на КК, тъй като нанасянето на имота в този му вид засяга имоти публична общинска собственост – второстепенни улици, нанесени в КК с идентификатори 68134.2048.2115 и 68134.2048.2120.

Това възражение административният орган е приел за неоснователно, като макар да е съобразил нормата на чл.56, ал.2 ЗОС, е посочил, че Столична община не представя доказателства, от които да е видно, че частите от имоти с идентификатори 68134.2048.2115 и 68134.2048.2120, върху които се иска нанасяне на имот с идентификатор 68134.2048.284 са общинска собственост, а напротив – всички доказателства, събрани в хода на административното производство установяват, че представеният проект за изменение на границите на имот с идентификатор 68134.2048.284 е в съответствие с местоположението на регулационните граници на имота по регулационния план, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г., който регулационен план е бил действащ към датата на съставяне на титула за собственост на наследодателя на заявителя на изменението, респ. Столична община не представя доказателства за проведено отчуждително производство.

По тези съображения административният орган е приел, че са налице фактическите и правните основания за издаване на оспорената заповед.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице В. Г. Я.-П.. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

Изменението на границите на ПИ 68134.2048.284 рефлектира в променени граници на съседните му имоти като засяга в т.ч. ПИ с идентификатор 68134.2048.2115 с НТП „За второстепенна улица“, площ преди промяната - 1026 кв. м, площ след промяната - 1123 кв. м и ПИ с идентификатор 68134.2048.2120 с НТП „За второстепенна улица“, площ преди промяната - 996 кв.м, площ след промяната - 1009 кв.м.

За процесния имот с идентификатор 68134.2048.284 по делото са представени три скици:

- Скица № 15-67480/29.01.2019г. преди изменението /л.23/, с площ на имота 1701 кв.м;
- Скица № 276/02.11.1981г. на парцел I-1, кв.15, м.,С. – юг“ /л.24/ по регулационен план, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г. с изчислена площ по графични данни 1364 кв.м;
- Скица № 276/02.11.1981г. на парцел I-284, кв.15, м.,С. – юг“ /л.25/ по регулационен план, одобрен със Заповед № РД-50-09-79/16.03.1990г. и Заповед № РД-50-436/02.06.1995г. с изчислена площ по графични данни 1583 кв.м.

Регулационният план, одобрен със Заповед № 669/19.03.1960г. е изработен върху кадастрална основа от 1960г. Действащият регулационен план на м.,в.з.С. – юг“ е

одобрен със Заповед № РД-50-09-79/16.03.1990г. на председателя на ИК на СНС и изменен със Заповед № РД-50-436/02.06.1995г., като е изработен върху кадастралната основа от 1966г.

На базата на цифрови данни от кадастралната карта на процесния имот, предоставени от СГКК - С. и координатите на проектния ПИ 68134.2048.284 е създаден обединен цифров модел, който е съвместен по координати с наличните графически планове. Изготвени са комбинирани скици за всеки план като със зелена линия са отбелязани данните по актуалната кадастрална карта, с червена - проектният ПИ 68134.2048.284 и с лилава - контурите на процесния имот по различните планове. Изготвени са комбинирани скици за всеки план:

- Комбинирана скица на ПИ 68134.2048.284 по кадастралната карта, проектен ПИ 68134.2048.284 по данни от Скица-проект и Регулационен и кадастрален план от преди 1960г. Квартал 15 попада на края на плана и не е затворен от юг. Показани са само парцелите, граничещи с последната улица. Процесният имот съставлява западната част от имот пл. № 1, за който е отреден парцел I-1, кв. 15;

- Комбинирана скица на ПИ 68134.2048.284 по кадастралната карта, проектен ПИ 68134.2048.284 по данни от Скица-проект и Кадастрален и регулационен план, одобрен със Заповед № 669/19.03.1960г. - разликата между двата плана по отношение на процесния имот е, че югоизточната регулационна линия е изместена и минава по имотната граница. Границите на парцел I-1 почти съвпадат с границите на проектния ПИ 68134.2048.284. Тази комбинирана скица е представена като Приложение № 2 към заключението.

- Комбинирана скица на ПИ 68134.2048.284 по кадастралната карта, проектен ПИ 68134.2048.284 по данни от Скица-проект и Кадастрален план от 1960г. - процесният имот съставлява имот пл. № 415. Границите по Кадастралния план съвпадат частично с границите по кадастралната карта;

- Комбинирана скица на ПИ 68134.2048.284 по кадастралната карта, проектен ПИ 68134.2048.284 по данни от Скица-проект и Кадастрален план, емисия 1966г. и 1976г. - процесният имот съставлява имот пл. № 284. Имотните граници по кадастралния план съвпадат с границите на имота по кадастралната карта с изключение на участък от западната граница, материализиран с масивна ограда;

- Комбинирана скица на ПИ 68134.2048.284 по кадастралната карта, проектен ПИ 68134.2048.284 по данни от Скица-проект и действащ Регулационен план, одобрен със Заповед № РД-50-09-79/16.03.1990г. и изменение на регулационния план, одобрено със Заповед № РД-50-436/02.06.1995г. - процесният имот съставлява УПИ I-284.

Източната граница и част от западната граница на УПИ I-284 съвпадат с границата по кадастралната карта, останалите граници не съвпадат нито с кадастралната карта, нито с проектните граници на ПИ 68134.2048.284, нито с изградената на място масивна ограда.

В кориците на делото не се намират документи, доказващи прилагането на регулационните планове от 1930г. и 1960г. и плана за регулация от 1990г.

При направения оглед на място е установено, че имотът е разположен върху стръмен скат с наклон на североизток. Откъм северната улица завършва с още по-стръмен откос с височина около 6-7 м. Северната граница на имота по кадастралната карта в по-голямата си част съвпада с изградена по долния

ръб на откоса подпорна стена с височина 0,5 - 1,0 м. В източната част към ПИ 68134.2048.285 няма подпорна стена. Западната граница в началото не е материализирана, по-нататък е материализирана с масивна ограда. Югоизточната и източна граници са материализирани с ограда от бетонови колове и оградна мрежа. В частта към улицата източната ограда представлява бетоновата стена на гараж в ПИ 68134.2048.285.

Въз основа на направения оглед вещото лице счита, че границите на ПИ 68134.2048.284 са нанесени в кадастралната карта по следните критерии:

- Северната и източна граници - съобразно съществуващите на място материализирани граници;

- Югоизточната граница съответства на кадастралния план от 1966г.;

- Западната граница, започвайки от северната [улица] - о.т.14 - о.т.15 до началото на масивната ограда е по действащия регулационен план. В останалата си част не отговаря нито на съществуващата на място масивна ограда, нито на който и да е от наличните планове.

Въз основа на така установеното съдът намира, че ответникът при издаване на оспорената заповед, е приложил неправилно материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката в кадастралната карта се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Както се установи от представените доказателства, това изискване е изпълнено.

Установи се и че имотът, предмет на изменението, по документ за собственост е с площ от 1364 кв.м, толкова, колкото е площта по графични данни на УПИ I-1, кв.15 по регулационния план, одобрен със Заповед № 669/19.07.1960г. В одобрената със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. кадастрална карта имотът е нанесен с площ от 1701 кв.м, което не отговаря на площта по документа за собственост.

Доколкото площта на един имот е функция от неговите граници то несъответствието между площта по документ за собственост и тази, съобразно нанесените граници на имота в кадастралната карта, се налага извод, че границите на имота в КК не съответстват на действителните или е налице непълнота или грешка по см. на § 1, т.16 ДР ЗКИР.

Тази непълнота или грешка обаче, не може да бъде преодоляна с одобряване на процесното изменение, тъй като съгласно приложената скица-проект площта на имот с идентификатор 68134.2048.284 е изчислена на 1520 кв.м, което също не отговаря на документа за собственост. Увеличаването на площта на имота спрямо тази по документа за собственост обосновава извод за придаване към него на части от съседни имоти. Последното би могло да бъде следствие от регулационни отреждания по последващите регулационни планове, но в оспорената заповед е посочено изрично, че с одобреното с нея изменение се цели привеждане на кадастралните граници на имота в съответствие с регулационните му граници по плана от 1960г., което видно от разминаването в площта на имота по скицата-проект и по документа за собственост не е постигнато.

На следващо място към датата на одобряване на кадастралната карта за

района със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, разпоредбата на чл.43, ал.1, т.5 ЗКИР /редакция ДВ, бр.80 от 9 октомври 2009г./ предвижда, че границите на поземлените имоти се установяват: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по чл.38, ал.1, т.3; б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в чл.41, ал.1, т.1 - карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Народна република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имащи характера на основни кадастрални данни и отговарящи по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл.31. Константна е практиката на Върховния административен съд по въпроса, че към всеки следващ приоритет се пристъпва само ако не са налице кадастрални данни по предхождащия го.

Регулационният план за УПИ I-1, кв.15, спрямо чиито регулационни граници се привеждат в съответствие кадастралните граници на ПИ с идентификатор 68134.2048.284, е одобрен през 1960г., т.е. при действието на Закона за планово изграждане на населените места /ЗПИНМ/. Регулационните планове, одобрени по този закон, не са посочени сред източниците на кадастрални данни по чл.43, ал.1, т.5, б.“г“ ЗКИР, т.е. несъответствието на кадастралните граници на имота с регулационните граници на УПИ I-1, кв.15 по този план не може да бъде основание за изменение на кадастралната карта по чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР.

На трето място от приетото по делото експертно заключение се установи, че северната и източната граници на ПИ с идентификатор 68134.2048.284 са нанесени в одобрената кадастрална карта съобразно съществуващите на място материализирани граници, т.е. отразяват действителното фактическо състояние, каквато е целта на кадастралната карта, обективирана в разпоредбата на чл.1, ал.2, т.1 ЗКИР – да документира местоположението, границите, трайното предназначение на територията и начина на трайно ползване на недвижимите имоти. Следователно не е налице грешка по см. на § 1, т.16 ДР ЗКИР, обуславяща наличието на материалноправните предпоставки за издаване на заповед по чл.54, ал.4 ЗКИР. Въпреки това тези граници също се променят с процесната заповед.

На четвърто място началникът на СГКК-С. е издал оспорената заповед въз основа на скица-проект, от която се установява, че при изменението на границите на имот с идентификатор 68134.2048.284 се променят границите и площта на имот с идентификатор 68134.2048.2120 – второстепенна улица, публична общинска собственост, за която не се съставя АОС /чл.56, ал.2 ЗОС/. Макар да отчита последната разпоредба, ответникът приема подаденото от жалбоподателя Столична община възражение във връзка с горното за неоснователно, поради това че към него не са приложени доказателства за приложено отчуждително производство. Имотът на Столична община обаче е нанесен с определени граници и площ в кадастралната карта и тя е вписана като негов собственик в кадастралния

регистър на недвижимите имоти именно на посоченото правно основание. Вярно е, че вписването в КРНИ няма конститутивно действие, но с оглед посоченото по-горе следва извод, че заявявайки одобряване на процесното изменение, заинтересованата страна М. Л. предявява претенциите си на собственик, които засягат имот, вписан като собственост на Столична община. Заинтересованата страна противопоставя на жалбоподателя свои собственически права върху част от имот публична общинска собственост - улица, но тези права не могат да бъдат установявани в административното производство по чл.54, ал.4 ЗКИР, нито в настоящото производство. Извън компетентността на административния орган и административния съд е решаването на спорове за собственост, индиция за какъвто се съдържа по делото предвид установените факти. Решаването на спорове от този вид е единствено в компетентността на общия съд. След като е налице индиция за спор за материално право, приложима е разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР и като е одобрил спорното изменение, ответникът е постановил акта си в нарушение на посочената разпоредба, което е самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателите се следват разноски. На Столична община следва да бъдат присъдени такива за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 150 лева, на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената процесуална защита. На жалбоподателя Е. М. следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 2018,40 лева, от която 10 лева за внесена държавна такса по оспорването, 608,40 лева за заплатен депозит за възнаграждение на вещото лице и 1400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение съдът намира за неоснователно с оглед разпоредбата на чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед обема на осъществената процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Т. М. и Столична [община] № 18-8674/18.08.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне по заявление вх.№ 01-655415/22.11.2021г., подадено от М. С. Л., в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение, при съобразяване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на Е. Т. М. сумата в размер на 2018,40 лева /две хиляди и осемнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на

Столична община сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: